

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2019/1754

2019 m. spalio 7 d.

dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Ženevos akto

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnį kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punktu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą,

kadangi:

- (1) 1958 m. spalio 31 d. Lisabonos susitarimu dėl kilmės vietos nuorodų apsaugos ir jų tarptautinės registracijos (toliau – Lisabonos susitarimas) sukurta specialioji sąjunga (toliau – specialioji sąjunga) Sąjungos dėl pramoninės nuosavybės apsaugos sistemoje, kuri buvo įsteigta 1883 m. kovo 20 d. Paryžiuje pasirašyta Konvencija dėl pramoninės nuosavybės saugojimo (toliau – Paryžiaus konvencija). Pagal Lisabonos susitarimą susitariančiosios šalys įsipareigoja savo teritorijoje saugoti kitų specialiosios sąjungos šalių produktų kilmės vietos nuorodas, kurios yra pripažintos ir saugomos kilmės šalyje ir registruotos Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos (PINO) Tarptautiniame biure, nebent per vienus metus nuo tokio pranešimo apie registraciją gavimo tos šalys pareikštų negalinčios užtikrinti tokios apsaugos;
- (2) septynios valstybės narės yra Lisabonos susitarimo šalys: Bulgarija (nuo 1975 m.), Čekija (nuo 1993 m.), Italija (nuo 1968 m.), Portugalija (nuo 1966 m.), Prancūzija (nuo 1966 m.), Slovakija (nuo 1993 m.) ir Vengrija (nuo 1967 m.). Trys kitos valstybės narės (Graikija, Ispanija ir Rumunija) Lisabonos susitarimą pasirašė, tačiau jo neratifikavo. Pati Sąjunga nėra Lisabonos susitarimo susitariančioji šalis, nes jame nustatyta, kad prie jo prisijungti gali tik valstybės;
- (3) 2015 m. gegužės 20 d. priimtas Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Ženevos aktas (toliau – Ženevos aktas), kuriuo peržiūrėtas Lisabonos susitarimas. Visų pirma Ženevos aktu išplečiama specialiosios sąjungos taikymo sritis siekiant produktų kilmės vietos nuorodų apsaugą išplėsti visoms geografinėms nuorodoms, kaip apibrėžta Pasaulio prekybos organizacijos sutartyje dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba. Ženevos aktas yra suderinamas su ta sutartimi ir su atitinkama Sąjungos teise dėl žemės ūkio produktų kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsaugos ir suteikia galimybę tarpvyriausybėms organizacijoms tapti jo susitariančiosiomis šalimis;
- (4) Sąjunga turi išimtinę kompetenciją Ženevos akto taikymo srityse. Tai patvirtinta Teisingumo Teismo 2017 m. spalio 25 d. sprendimu byloje C-389/15 ⁽¹⁾, kuriame išaiškinta, kad peržiūrėtas Lisabonos susitarimo projektas, kuris vėliau priimtas kaip Ženevos aktas, yra iš esmės skirtas Sąjungos ir Lisabonos susitarimo šalimomis esančių trečiųjų valstybių tarpusavio prekybai palengvinti ir reglamentuoti ir turi tiesioginį ir nedelsiamą poveikį šiai prekybai. Todėl derybos dėl Ženevos akto priklausė išimtinai Sąjungos kompetencijai pagal SESV 3 straipsnio 1 dalies e punktą, nes derybos priskiriamos tos SESV 207 straipsnio 1 dalyje nurodytai bendrai prekybos politikai, visų pirma, kai kalbama apie intelektinės nuosavybės komercinius aspektus;

⁽¹⁾ 2017 m. spalio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-389/15 *Komisija prieš Tarybą*, ECLI:EU:C:2017:798.

- (5) ES nustatė vienodas ir išsamias kai kurių žemės ūkio produktų geografinių nuorodų apsaugos sistemas: 1970 m. – vynu, 1989 m. – spiritinių gėrimų, 1991 m. – aromatizuotų vynu, 1992 m. – kitų žemės ūkio produktų ir maisto produktų. Remiantis Sąjungos išimtinė kompetencija pagal SESV 3 straipsnį, valstybės narės neturėtų turėti nacionalinių apsaugos sistemų, skirtų apsaugoti trečiųjų šalių, kurios yra specialiosios sąjungos narės, žemės ūkio produktų kilmės vietos nuorodas ir geografinės nuorodas. Tačiau, kadangi Sąjunga nėra Ženevos akto Susitariančioji Šalis, ji negali nei prašyti Sąjungos lygiu registruotų žemės ūkio produktų kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsaugos specialiojoje sąjungoje, nei pagal Ženevos aktą suteikti apsaugą trečiųjų šalių kilmės vietos nuorodams ir geografinėms nuorodoms, taikydama joms Sąjungoje įsteigtas apsaugos sistemas;
- (6) kad Sąjunga galėtų tinkamai pasinaudoti jai suteikta išimtinė kompetencija Ženevos aktu reglamentuojamose srityse ir vykdyti funkcijas, susijusias su jos išsamiais žemės ūkio produktų kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsaugos sistemomis, ji turėtų tapti Ženevos akto susitariančiąja šalimi;
- (7) Sąjungos prisijungimas prie Ženevos akto vykdomas remiantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnio 2 dalimi, kurioje numatyta, kad intelektinė nuosavybė turi būti saugoma;
- (8) Sąjunga turėtų stengtis išspręsti jos balsavimo Ženevos akto specialiosios sąjungos asamblėjoje teisių klausimą, kad būtų užtikrintas jos veiksmingas dalyvavimas sprendimų priėmimo procedūrose, kaip nurodyta Ženevos akto 22 straipsnio 4 dalies b punkto ii papunktyje. Todėl tikslinga, kad to pageidaujančioms valstybėms narėms taip pat būtų leidžiama kartu su Sąjunga ratifikuoti Ženevos aktą arba atitinkamai prie jo prisijungti, atsižvelgiant į Sąjungos interesus;
- (9) tuo pat metu tokiu būdu bus suteikta galimybė užtikrinti iš dabartinės septynių valstybių narių narystės specialiojoje sąjungoje atsirandančių teisių tęstinumą;
- (10) tačiau valstybėms narėms ratifikuojant Aktą arba prie jo prisijungiant turėtų būti visapusiškai gerbiama išimtinė Sąjungos kompetencija; Sąjunga turėtų likti atsakinga už tai, kad būtų užtikrintas Sąjungos ir valstybių narių naudojimas teisėmis ir įsipareigojimų vykdymas pagal Ženevos aktą;
- (11) remiantis Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 17 straipsnio 1 dalimi, specialiojoje sąjungoje Sąjungai ir Ženevos aktą ratifikavusioms arba prie jo prisijungusioms valstybėms narėms atstovauja Komisija,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąjungos vardu patvirtinamas Europos Sąjungos prisijungimas prie Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Ženevos akto (toliau – Ženevos aktas).

Ženevos akto tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas paskiria asmenį, įgaliotą Sąjungos vardu deponuoti Ženevos akto 28 straipsnio 2 dalies ii punkte numatytą prisijungimo dokumentą, kad būtų išreikštas Sąjungos sutikimas laikytis Ženevos akto, ir pateikti prie prisijungimo dokumento pridedamus pareiškimą ir pranešimą, kaip numatyta šio sprendimo 5 straipsnyje.

3 straipsnis

To pageidaujančioms valstybėms narėms leidžiama kartu su Sąjunga ratifikuoti Ženevos aktą arba atitinkamai prie jo prisijungti, atsižvelgiant į Sąjungos interesus ir visapusiškai gerbiant išimtinę jos kompetenciją.

4 straipsnis

1. Remiantis ES sutarties 17 straipsnio 1 dalimi, specialiojoje sąjungoje Sąjungai ir visoms valstybėms narėms, kurios ratifikuoja Ženevos aktą arba prie jo prisijungia pagal šio sprendimo 3 straipsnį, atstovauja Komisija. Sąjunga yra atsakinga už tai, kad būtų užtikrintas Sąjungos ir valstybių narių, kurios ratifikuoja Ženevos aktą arba prie jo prisijungia pagal šio sprendimo 3 straipsnį, naudojimas teisėmis ir įsipareigojimų vykdymas.

Komisija Sąjungos ir tų valstybių narių vardu pateikia visus būtinus pranešimus pagal Ženevos aktą.

Visų pirma Komisija skiriama Ženevos akto 3 straipsnyje nurodyta kompetentinga institucija, atsakinga už Ženevos akto administravimą Sąjungos teritorijoje ir už bendravimą su PINO Tarptautiniu biuru pagal Ženevos aktą ir pagal Bendrąsias taisykles, priimtas pagal Lisabonos susitarimą, ir Lisabonos susitarimo Ženevos aktą (toliau – Bendrosios taisyklės).

2. Specialiosios sąjungos asamblėjoje Sąjunga balsuoja, o valstybės narės, kurios yra ratifikavusios Ženevos aktą arba prie jo prisijungusios, balsavimo teise nesinaudoja.

5 straipsnis

Pagal Ženevos akto 29 straipsnio 4 dalį prie prisijungimo dokumento pridedamame pareiškime nurodoma, kad Ženevos akto 15 straipsnio 1 dalyje nurodytas terminas ir Ženevos akto 17 straipsnyje nurodyti laikotarpiai pratęsimi vieniems metams, laikantis Bendrosiose taisyklėse nurodytų procedūrų.

Remiantis Bendrųjų taisyklių 5 taisyklės 3 dalies a punktu, prie prisijungimo dokumento pridedamame PINO generaliniam direktoriui skirtame pranešime nurodomas reikalavimas, kad, siekiant užtikrinti registruotos kilmės vietos nuorodos arba geografinės nuorodos apsaugą Sąjungos teritorijoje, paraiškoje, be Bendrųjų taisyklių 5 taisyklės 2 punkte nurodytos privalomos informacijos, taip pat nurodomi duomenys apie prekės kokybę arba savybes ir jos ryšį su geografinės gamybos vietovės geografine aplinka (kilmės vietos nuorodos atveju) ir duomenys apie prekės kokybę, reputaciją arba kitas savybes ir jos ryšį su geografine kilmės vietove (geografinės nuorodos atveju).

6 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Liuksemburge 2019 m. spalio 7 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

A.-M. HENRIKSSON
